

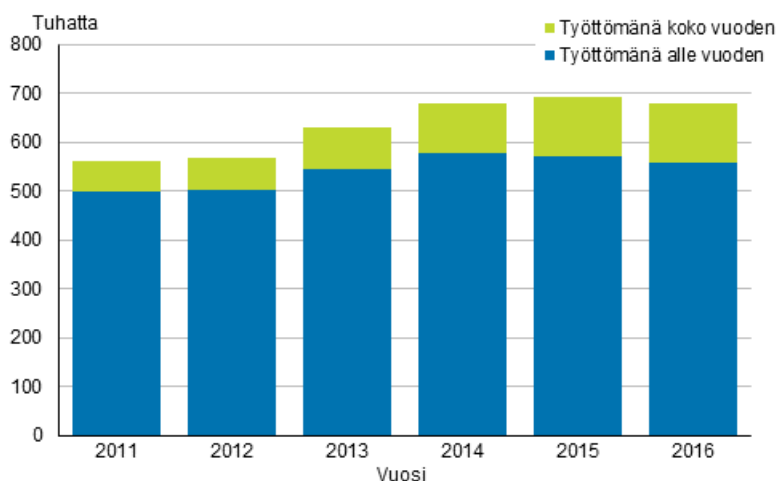
Työssäkäynti 2016

Työttömien taustat

Työttömyys kääntyi laskuun, mutta koko vuoden työttömänä olleiden määrä jatkoi kasvuaan 2016

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan vuoden 2016 lopussa työttömänä oli 356 000 henkeä, joista noin kolmasosa oli ollut työttömänä koko vuoden. Vuoden aikana vähintään päivän työttömänä olleiden määrä oli 681 000. Työttömien määrä vuoden lopussa sekä työttömänä vuoden aikana olleiden määrä laskivat vuodesta 2015. Samaan aikaan koko vuoden työttömänä olleiden määrä kasvoi lähes 2 000:lla. Työssäkäyntitilaston työttömyyttä koskevat tiedot perustuvat työ- ja elinkeinoministeriön työttömien työnhakijoiden rekisterin tietoihin.

Työttömien lukumäärä koko vuoden ajalta työttömyyden keston mukaan vuosina 2011–2016

Koko vuoden työttömänä olleiden määrä kaksinkertaistui vuodesta 2011

Työttömyyttä voidaan kuvata työssäkäyntitilastossa joko työttömien lukumääränä vuoden lopussa tai vuoden ajalta kertyneiden työttömyyspäivien lukumääränä henkeä kohti. Päivien määrä on laskettu työttömien työnhakijoiden työnhakujaksojen kestoista. Vuoden lopussa työttömien määrä oli 356 000 henkeä, mutta koko vuoden aikana yhteensä 681 000 henkeä oli vähintään yhden päivän työttömänä työnhakijana.

Koko vuoden ajan työttömänä olleiden määrä on kasvanut yhtäjaksoisesti vuodesta 2012. Lukumäärä kaksinkertaistui vuosina 2011–2016 ja nousi 122 000 henkeen (liitetaulukko 1). Vuoden ajan työttömänä olleiden osuus kaikista vuoden aikana työttömyyttä kokeneista nousi 18 prosenttiin. Koko vuoden työttömänä olleiden määrän ja osuuden kasvu kuitenkin hidastui vuonna 2016. Työttömyyttä vuoden aikana kokeneiden kokonaismäärä kääntyi laskuun.

Vuoden ajan työttömänä olleet muita työttömiä iäkkäämpiä

Koko vuoden työttömänä olleet olivat muita työttömiä iäkkäämpiä. Ryhmässä, jossa työttömyys oli kestänyt alle vuoden, iän keskiarvo oli 38 vuotta vuonna 2016, kun taas yhtäjaksoisesti koko vuoden työttömänä olleiden keski-ikä oli 48 vuotta. Kuusikymmentä vuotta täyttäneiden osuus oli 26 prosenttia koko vuoden työttömänä olleista, alle vuoden työttömänä olleista vain kuusi prosenttia.

Enemmistö kaikista työttömistä oli miehiä: alle vuoden työttömänä olleista 52 prosenttia ja koko vuoden työttömänä olleista hieman suurempi osuus, 58 prosenttia.

Uudellamaalla työttömyys pitkittyi

Koko vuoden työttömänä olleiden osuus kaikista vuoden aikana työttömyyttä kokeneista oli suurin Uudellamaalla, 21 prosenttia, ja pienin Ahvenanmaalla, kuusi prosenttia (liitetaulukko 2). Koko maassa osuus oli 18 prosenttia.

Kun tarkastellaan kaikkien vuoden aikana työttömyyttä kokeneiden osuutta 18–64-vuotiaasta väestöstä, Uudellamaalla työttömyyttä kokeneiden osuus oli maakunnista kolmanneksi pienin (17 %). Toisin sanoen työttömyyttä kokeneiden osuus väestöstä oli Uudellamaalla keskimääräistä alempi, mutta tässä joukossa verrattain suurella osalla työttömyys oli pitkittynyt koko vuoden kestoiseksi.

Koko maassa työikäisestä väestöstä 21 prosenttia oli jossain vaiheessa vuotta työttömänä. Työttömyyttä kokeneiden osuus oli vuonna 2016 suurin Pohjois-Karjalassa, jossa neljännes työikäisistä oli vuoden aikana ollut työttömänä. Ahvenanmaalla osuus oli pienin, vain kahdeksan prosenttia.

Työttömyyttä edeltää usein työttömyys

Koko vuoden 2016 työttömänä olleista 96 prosenttia oli työttömänä myös vuoden 2015 lopussa, ja lähes puolet oli ollut työttömänä myös koko edeltävän vuoden 2015. Alle vuoden työttömyyttä kokeneista 43 prosenttia oli ollut edellisen vuoden lopussa työttömiä, noin kolmannes työllisiä ja hiukan yli kymmenen prosenttia opiskelijoita.

Vuoden 2016 aikana työttömänä olleiden pääasiallinen toiminta vuonna 2015 työttömyyden keston mukaan, %

Pääasiallinen toiminta 2015	Vuoden 2016 aikana alle vuoden työttömänä olleet, %	Koko vuoden 2016 työttömänä olleet, %
Työllinen	33,4	2,2
Työtön	43,3	95,7
Opiskelija, koululainen	11,4	0,3
Muu	11,9	1,8
Yhteensä, %	100,0	100,0
Yhteensä, lkm	558 766	122 097

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Vuoden aikana työttömänä olleet työttömyyden keston mukaan vuosina 2006–2016.....	4
Liitetaulukko 2. Työikäinen väestö, työttömänä vuoden aikana olleet ja osuus työikäisestä väestöstä sekä koko vuoden työttömänä olleiden osuus työttömistä maakunnittain vuonna 2016.....	5
Laatuseloste: työssäkäyntitilasto.....	6

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Vuoden aikana työttömänä olleet työttömyyden keston mukaan vuosina 2006–2016

Vuosi	Vuoden aikana työttömänä olleet, lkm	Koko vuoden työttömänä olleet, lkm	Koko vuoden työttömänä olleiden osuus työttömistä, %
2006	555 483	60 543	10,9
2007	515 256	49 379	9,6
2008	505 960	41 945	8,3
2009	610 582	51 428	8,4
2010	602 205	61 912	10,3
2011	560 507	61 138	10,9
2012	569 094	67 334	11,8
2013	629 962	85 981	13,6
2014	680 350	100 780	14,8
2015	692 223	120 128	17,4
2016	680 863	122 097	17,9

Liitetaulukko 2. Työkäinen väestö, työttömänä vuoden aikana olleet ja osuus työkäisestä väestöstä sekä koko vuoden työttömänä olleiden osuus työttömistä maakunnittain vuonna 2016

Maakunta	18-64-v. väestö, lkm	Vuoden aikana työttömänä olleet, lkm ¹⁾	Koko vuoden työttömänä olleet, lkm	Vuoden aikana työttömänä olleet 18-64-v. väestöstä, %	Koko vuoden työttömänä olleiden osuus työttömistä %
Etelä-Karjala	75 243	17 900	2 972	23,8	16,6
Etelä-Pohjanmaa	107 432	20 862	1 993	19,4	9,6
Etelä-Savo	82 762	19 157	2 919	23,1	15,2
Kainuu	42 548	10 561	1 336	24,8	12,7
Kanta-Häme	99 811	19 626	3 108	19,7	15,8
Keski-Pohjanmaa	38 465	7 288	927	18,9	12,7
Keski-Suomi	162 129	39 365	7 912	24,3	20,1
Kymenlaakso	101 186	24 608	4 632	24,3	18,8
Lappi	105 101	26 687	3 897	25,4	14,6
Pirkanmaa	305 509	68 527	14 330	22,4	20,9
Pohjanmaa	104 044	17 864	2 306	17,2	12,9
Pohjois-Karjala	95 624	24 793	4 218	25,9	17,0
Pohjois-Pohjanmaa	238 863	55 425	8 284	23,2	14,9
Pohjois-Savo	145 032	30 477	5 061	21,0	16,6
Päijät-Häme	115 465	27 548	5 684	23,9	20,6
Satakunta	125 296	30 073	4 254	24,0	14,1
Uusimaa	1 036 679	179 738	37 983	17,3	21,1
Varsinais-Suomi	282 918	58 968	10 198	20,8	17,3
Ahvenanmaa - Åland	17 310	1 396	83	8,1	5,9
Koko maa	3 281 417	680 863	122 097	20,7	17,9

1) Kaikkien 15-64-vuotiaiden työttömien määrä on suhteutettu 18-64-vuotiaiden työkäisten määrään, koska alle 18-vuotiaita työttömiä oli vuoden aikana verrattain vähän, 1 105 henkeä, mikä on 0,2 prosenttia kaikista vuoden aikana työttömänä olleista.

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto

Relevanssi

Työssäkäyntitilastossa tuotetaan keskeiset työssäkäyntiä koskevat tiedot vuosittain. Ennen vastaavia tietoja voitiin tuottaa ainoastaan väestölaskentavuosina. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samoina vuodesta 1987 lähtien.

Tuotettavia tietoja ovat muun muassa väestön pääasiallinen toiminta, toimialajakauma, ammatti, ammattiasema, työpaikkojen lukumäärä, työpaikan sijainti sekä väestön ja työvoiman koulutus- ja tulotiedot. Tietoja voidaan tuottaa kaikilla hallinnollisilla aluejaoilla ja koordinaattipohjaisilla aluejaoilla (esimerkiksi postinumeroalueet, karttaruudut ja kuntien osa-alueet).

Tilaston viiteajankohta on vuoden viimeinen viikko, mutta tilasto sisältää myös kertymätietoja tilastovuoden ajalta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet). Tietoja ammatista ja sosioekonomisesta asemasta työlliseen työvoimaan kuuluville on saatavilla väestölaskentavuosilta vuodesta 1970 viisivuotisivälein, vuodelta 1993 sekä vuodesta 2004 lähtien vuosittain.

Vuodesta 1993 lähtien työssäkäynnistä on tuotettu myös ennakkotietoja. Ennakkotietoja käytettäessä on kuitenkin otettava huomioon, että aineistojen keskeneräisyydestä johtuen ennakkotietojen mukaiset työllisten määrät poikkeivat vuoteen 2005 saakka lopullisista luvuista ± 1 prosenttia koko maan tasolla. Tällä hetkellä vaihtelu on 0,2–0,3 prosenttia. Kunnittain vaihtelu voi olla suurempaakin.

Menetelmäkuvaus

Työssäkäyntitilasto on kokonaisaineisto. Kunkin vuoden tilasto kattaa kaikki kyseisen vuoden viimeisenä päivänä Suomessa vakinaisesti asuvat henkilöt. Tilaston lähdeaineistoina käytetään lähinnä hallinnollisia rekistereitä ja muita rekisteripohjaisia tietoaineistoja. Tilaston laatu onkin siten suoraan riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Suoraa tiedonkeruuta tapahtuu vain toimipaikkatietojen määrittämisessä monitoimipaikkaisten yritysten palveluksessa oleville sekä ammatin määrittämisessä järjestäytymättömille yrityksille.

Yhteensä lopullisen työssäkäyntitilaston tilastotiedoston valmistamisessa käytetään noin 40 eri rekisterin tai tietoaineiston tietoja. Keskeisimpiä näistä ovat:

- väestötietojärjestelmä (Väestörekisterikeskus)
- verotuksen eri aineistot
- yksityisen sektorin erilaiset työ- ja palvelussuhderekisterit
- valtion ja kuntien palvelussuhderekisterit
- työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) työnhakijarekisteri
- Kelan ja Eläketurvakeskuksen eläkerekisterit
- eri opiskelijarekisterit
- pääesikunnan varusmiesrekisteri
- Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri ja julkisyhteisöjen rekisteri
- Tilastokeskuksen tutkintorekisteri

Rekistereiden lisäksi tehdään joitakin lomakekyselyitä:

- tiedustelu monitoimipaikkaisissa yrityksissä työskentelevien toimipaikoista

- ammattitiedonkeruu vähintään neljä henkeä työllistävälle järjestäytymättömille yrityksille

Keskeistä järjestelmässä on se, että rekistereiden tunnusjärjestelmät ovat niin hyvät, että eri tietojen yhdisteleminen on mahdollista. Rekisterit voivat sisältää päällekkäistä tietoa, osin myös ristiriitaista tietoa. Olennaista on, että rekisterit täydentävät toisiaan ja päällekkäisyys toisaalta varmistaa sen, että järjestelmä ei ole niin haavoittuva; jos esim. työeläkejärjestelmästä ei saada tietoa työsuhteesta, voidaan tieto henkilön työllisyydestä päätellä verotuksen tietojen kautta.

Useat tiedot työssäkäyntitilastoon voidaan saada suoraan jostakin rekisteristä niitä juurikaan muuttamatta tai muokkaamatta. Tällaisia tietoja ovat esim. henkilön demografiset tiedot tai tulo- ja varallisuustiedot. Monia tietoja tuotetaan myös ns. rekisteriestimointimenetelmällä, jossa käyttämällä hyväksi samanaikaisesti useita rekisteriaineistoja määritellään jokaiselle henkilölle kunkin muuttujan arvo. Esimerkkinä tällaisesta muuttujasta on henkilön pääasiallinen toiminta. Sen päättelyssä tarvitaan tietoja henkilön iästä, työsuhteista, työttömyydestä, opiskelusta, eläkkeen saamisesta jne. Päättelysäännöt on muodostettu siten, että ne tuottavat mahdollisimman lähelle lomakepohjaisesti kerättyjen tietojen mukaiset tiedot. Päättelysääntöjen muodostamisessa on käytetty apuna aikaisempien väestölaskentojen tietoja ja rekisteritietoja samalta ajankohdalta. Päättelysääntöihin sisältyy myös eri aineistojen priorisointi siinä tapauksessa, kun tiedot ovat ristiriitaisia.

Oikeellisuus ja tarkkuus

Suomessa rekisteripohjaisten tietojen luotettavuutta tutkittiin jo ennen päätöstä rekisteripohjaiseen väestölaskentajärjestelmään siirtymisestä. Vuosien 1980 ja 1985 laskennoissa väestön taloudellista toimintaa ja työssäkäyntiä kuvaavat tiedot kerättiin vielä lomakkeilla, mutta samanaikaisesti oli saatavilla myös rekisteripohjaisia tietoja. Vuoden 1980 väestölaskennassa tehtiin vertailututkimus 20 kunnan osalta ja vuoden 1985 väestölaskennan yhteydessä kaikkien kuntien osalta. Tutkimuksessa verrattiin rekisteripohjaisesti määriteltyä tietoa väestön pääasiallisesta toiminnasta ja ammattiasemasta lomakkeella kerättyyn tietoon. Erot rekisteripohjaisesti ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen osalta todettiin niin pieniksi, että päätös rekisteripohjaiseen tilastotuotantoon siirtymisestä voitiin tehdä.

Ensimmäisen kokonaan rekisteripohjaisen väestölaskennan yhteydessä vuonna 1990 tehtiin laaja luotettavuustutkimus. Rekisteritilastoja verrattiin otospohjaisen lomaketiedustelun antamiin tietoihin. Otos käsitti noin kaksi prosenttia rakennuksista, asunnoista ja henkilöistä. Luotettavuustutkimus osoitti, kuinka suurella osalla lomaketieto ja rekisteritieto poikkesivat toisistaan, mutta ei lopulta sitä, kumpi tieto oli oikea. Esimerkiksi useampaa työtä tekevä ilmoitti lomaketiedustelussa pääasialliseksi työksensä eri toimen kuin mihin rekisteripäättelyssä päädyttiin. Työssäkäyvä opiskelija tuli määritellyksi rekisteritiedoilla väistämättä työlliseksi, vaikka hän itse olisikin jättänyt työnsä kertomatta. Tutkimukset ovat osoittaneet, ettei rekisteripohjaisten ja lomakepohjaisten tietojen ero ole suurempi kuin kahden lomakepohjaisen tiedon välinen ero. Vertailututkimuksia on julkaistu Tilastokeskuksen sarjoissa.

Tärkeimmäksi rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston laadunvalvontamenetelmäksi on kehittynyt työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona. Myös vuosien 1995 ja 2000 väestölaskennan luotettavuustutkimukset perustuivat työvoimatutkimuksen käyttöön vertailutietona.

Työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona toimii kahdella tasolla. Toisaalta seurataan näiden kahden menetelmän tuottamien tulosten tasoa ja toisaalta sitä, miten hyvin menetelmät tuottavat yksikkötasolla samalla tavoin luokiteltua tietoa. Yksikkötason vertailu tehdään ristiintaulukoimalla työvoimatutkimuksen otosaineiston henkilöiden saman ajankohdan rekisteripohjaiset ja haastatteluun perustuvat tiedot pääasiallisesta toiminnasta ja toimialasta keskenään. Vertailuja on tehty vuodesta 1987 lähtien.

Usein poikkeamat ovat selitettävissä rekisterijärjestelmän ja haastattelumenetelmän eroilla, eikä aina voida yksikäsitteisesti sanoa, kumpi menetelmä tuottaa oikean tuloksen eli välttämättä haastattelemallakaan saatu tieto ei ole absoluuttisen oikea. Usein todellisuudessa on niin, että henkilö itse tai haastattelija joutuu tekemään päätöksen ristiriitaisen informaation pohjalta, kun taas rekisterimenetelmässä on laadittu yksikäsitteinen sääntö. Rekisterimenetelmän etuna on tällöin sen loogisuus: kone tekee ratkaisun aina samalla tavalla, mutta saman informaation omaavat henkilöt voivat päätyä eri lopputulokseen.

Ajantasaisuus

Työssäkäyntitilasto tehdään vuosittain. Työssäkäyntitilaston henkilöperusjoukko kuvaa vuoden viimeisen päivän tilannetta. Tiedot henkilön toiminnasta ja työpaikasta ovat vuoden viimeiseltä viikolta. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet).

Ennakkotiedot valmistuvat noin 12 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Lopullisista tiedoista pääasiallinen toiminta ja ammattiasema valmistuvat noin 14 kuukautta, työpaikkatiedot 21 kuukautta ja ammatti ja sosioekonominen asema noin 22 kuukautta viiteajankohdan jälkeen.

Saatavuus

Työssäkäyntitilaston kunnittaiset tiedot työllisistä, työpaikoista ja pääasiallisesta toiminnasta ovat saatavilla Tilastokeskuksen internetsivuilta maksuttomasta StatFin-tilastopalvelusta. Maksullisessa Väestötilastopalvelussa on eritellympää tietoa, myös kuntien osa-alueittain. Aineistoista tehdään erityisselvityksiä asiakkaan pyynnöstä.

Vuosina 1987–2001 työssäkäyntitilaston tietoja on julkaistu erillisissä työssäkäyntitilaston julkaisuissa. Viimeinen paperimuotoinen julkaisu, Työssäkäyntitilasto 2000–2001, sisältää työssäkäyntitilaston vuoden 2000 lopullisia tietoja ja vuoden 2001 ennakkotietoja.

Vertailukelpoisuus

Työssäkäyntitilaston laatiminen on aloitettu vuodesta 1987. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Tilastossa käytetyt luokitukset ovat muuttuneet vuosien mittaan. Esimerkiksi toimialaluokitus on muuttunut vuosina 1993, 2001 ja 2007 ja ammattiluokitus vuosina 1995 ja 2010. Luokitusmuutokset vaikuttavat aikaisempien vuosien vertailtavuuteen, sillä täydellisiä avaimia ei kaikkien luokitusten välille voi rakentaa. Tilastossa käytettävät luokitukset ja luokitusten väliset avaimet löytyvät Tilastokeskuksen internetsivuilta <http://www.tilastokeskus.fi/luokitukset>.

Myös muutokset lainsäädännössä vaikuttavat tilastojen vertailtavuuteen. Vuoden 1998 alusta tuli voimaan niin sanottu pätkätyölaki, jolloin myös lyhyet työsuhteet tulivat eläkevakuutuksen piiriin. Tämä lisäsi työllisten määrää jonkin verran.

Vuodesta 2005 työeläkevakuutuksen piiriin kuuluvat 18–67-vuotiaat. Työeläkevakuutuksen vakuuttamisvelvollisuus alkaa 18 vuoden iän täyttämistä seuraavan kuukauden alusta ja jatkuu sen kuukauden loppuun, jonka aikana työntekijä täyttää 68 vuotta. Ennen vuotta 2005 työeläkevakuutuksen piiriin henkilöt kuuluivat jo 14 vuoden iästä lähtien. Tämä näkyy työssäkäyntitilastossa vuodesta 2005 alkaen nuorten työllisyyden vähenemisenä ja opiskelijoiden määrän kasvuna. Alaikäisten työssäkäyntiä ei pystytä rekisteritietojen perusteella luotettavasti tilaamaan.

Apurahansaajat on vuoden 2009 alusta lähtien vakuutettu maatalousyrittäjän eläkelain (MYEL) mukaisen lakisääteisen työeläketurvan piiriin, minkä seurauksena heidät määritellään yrittäjiksi.

Vuoden 2010 tilastosta lähtien yrittäjien määrittelyssä otetaan huomioon yrittäjätulojen lisäksi myös henkilöverotuksessa palkkatuloihin kuuluva niin sanottu yrittäjäpalkka (YEL-/MYEL-vakuutetun yrittäjän palkka), jota yrittäjänä toimiva voi saada esimerkiksi avoimen yhtiön yhtiömiehenä, kommandiittiyhtiön vastuunalaisena yhtiömiehenä ja osakeyhtiön johtavassa asemassa toimivana osakkaana. Jos henkilö toimii vuoden viimeisellä viikolla sekä yrittäjänä että palkansaajana, henkilö määritellään yrittäjäksi, jos hänen yhteenlasketut yrittäjätulonsa ja -palkkansa ovat suuremmat kuin muut palkkatulot, ja päinvastoin. Yrittäjäpalkan huomioiminen yrittäjien määrittelyssä lisäsi yrittäjien määrää noin 3 300 henkilöllä vuoden 2010 tilastossa.

Vuosina 2010–2011 yrittäjien määrä nousi koko maassa 9 600:lla. Nousuun vaikutti se, että yrittäjän ja maatalousyrittäjän eläkelain yrittäjämäärittelmä laajeni vuoden 2011 alusta. Yrittäjäksi määritellään osakeyhtiössä tai muussa yhteisössä johtavassa asemassa työskentelevä henkilö, joka omistaa yksin yli 30 prosenttia yrityksen osakkeista tai jolla on yksin yli 30 prosenttia osakkeiden tuottamasta äänimäärästä tai jolla on muussa yhteisössä vastaava määräämisvalta. Aiemmin raja oli 50 prosenttia.

Varusmiespalvelusajan ja siviilipalveluksen kestoa lyhennettiin 15 vuorokaudella 1.2.2013 (lait asevelvollisuuslain ja siviilipalveluslain muuttamisesta). Lakiuudistuksen myötä iso osa asevelvollisista kotiutuu palveluksesta ennen joulua, eikä siten ole työssäkäyntitilaston viiteajankohtana (vuoden viimeisellä viikolla) enää varusmies- tai siviilipalveluksessa. Uudistuksen seurauksena asevelvollisten määrä väheni vuosina 2012–2013 lähes 9 400:lla.

Työttömyyseläkkeellä olevien määrä on vähentynyt voimakkaasti 2000-luvun lopusta lähtien. Työttömyyseläkkeitä ei ole myönnetty vuoden 2011 jälkeen.

Vuoden 2013 tilastosta alkaen toimialaluokkaan 97000 Kotitalouksien toiminta kotitaloustyöntekijöiden työnantajina tilastoitiin työllisiä aiempaa kattavammin. Tilastovuonna 2013 toimiala 97000 kasvoi lähes 7 600 työllisellä. Jos henkilöt olivat edellisvuonna työllisiä, yleisin aiempi toimiala oli tuntematon.

Palkansaaajien päättelyssä käytettäviä palkka- ja yrittäjätulojen käsitteitä laajennettiin vuonna 2014. Käytettävät määritelmät vastaavat nyt tulonjaon kokonaistilaston vastaavia tulokäsitteitä.

Ennen vuotta 1987 väestön taloudellista toimintaa kuvaavia kuntatasoisia tietoja on tuotettu lomakepohjaisissa väestölaskennoissa (vuosilta 1950, 1960, 1970, 1975, 1980 ja 1985). Erot rekisteri- ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen välillä ovat osoittautuneet sen verran pieniksi, että vertailtavuutta ajassa voidaan pitää suhteellisen hyvänä muiden kuin edellä mainittujen luokitusmuutosten vuoksi.

Tilastossa käytetyt luokitukset löytyvät Tilastokeskuksen luokitus- ja metatietopalvelujen kotisivuilta sekä painetuista luokituskäsikirjoista.

Yhtenäisyys

Tietoja väestön taloudellisesta toiminnasta saadaan myös Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksesta, joka on kuukausittain tehtävä otostutkimus. Tiedot poikkeavat keruutavasta ja työllisten päättelystä johtuen jonkin verran työssäkäyntitilaston tiedoista. Muun muassa työllisten määrä on työvoimatutkimuksessa joitakin prosentteja suurempi.

Ammattitietoja koskevia tilastoja julkaistaan Tilastokeskuksessa työssäkäyntitilaston lisäksi myös palkkatilastoissa ja työvoimatutkimuksessa. Palkkatilaston ammattitiedot ovat työssäkäyntitilaston ammattitiedon tärkein tiedonlähde, joten tiedot ovat melko lähellä toisiaan. Palkkatilaston tiedoista puuttuvat kuitenkin yrittäjät, yritysten ylin johto, alle viisi henkeä työllistävät yritykset sekä yritykset, joiden päätoimialana on maa-, metsä- tai kalatalous. Työssäkäyntitilaston ja työvoimatutkimuksen ammattitiedot tulevat eri lähteistä ja koskevat eri ajanjaksoja – työvoimatutkimus tehdään kuukausittain, kun työssäkäyntitilaston viiteajanjakso on vuoden viimeinen viikko. Myös tilastojen käyttämät käsitteet poikkeavat hieman toisistaan. Esimerkiksi työssäkäyntitilastossa yrittäjistä luokitellaan johtajiksi ainoastaan ne, joiden yrityksen koko on yritysrekisterin mukaan vähintään 5 henkilötyövuotta, muuten yrittäjien ammatit määritellään yrityksen toimialan mukaan muihin ammattien pääryhmiin.

Työ- ja elinkeinoministeriö julkaisee tilastoa työttömien työnhakijoiden määrästä. TEM:n työnhakijarekisterin tiedot kertovat työttömien työnhakijoiden määrän kuukauden viimeisenä arkipäivänä. Työssäkäyntitilaston tieto työttömyydestä perustuu TEM:n työnhakijarekisterin tietoihin. Siten työssäkäyntitilaston ja TEM:n luvut työttömyydestä ovat suhteellisen lähellä toisiaan.

Lisätietoja

Aura Pasila 029 551 3576
Vastaava tilastojohtaja:
Jari Tarkoma

info@stat.fi
www.tilastokeskus.fi
Lähde: Työssäkäyntitilasto, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1798-5528 (pdf)